

Práce Hany Doušové je zaměřena na problematiku sociálního rozvoje dětí v mateřských školách. Pomocí případové studie řeší vliv dětské skupiny a způsobu vedení učitelkou.

V teoretické části, po prostudování odpovídající literatury, vysvětluje autorka základní potřebné pojmy, někdy jde příliš do šířky - část o kompetencích, o kterých v pozdějším šetření není zmínka, nebo v kapitole o komunikaci, která je vsunuta bez vysvětlení, proč je komunikace potřebnou součástí šetření. Osobnost učitelky, její role je objasňována pouze podle M. Montessoriové, schází i chápání od jiných autorů. Zařazení kapitoly o vlivu zdravotního stavu na socializaci je méně obvyklé, ale žádoucí.

Po formální stránce působí zavádějícím dojmem odkazy na Rýdla, jde převážně o názory Montessoriové čerpané z Rýdlovy publikace.

Seznam prostudované literatury je poměrně krátký, odkazy jsou neúplné.

Po jazykové stránce, až na drobné překlepy - str. 129 - odezvy jsou empatické ne empatické, na str. 125 " její komunikace s dětmi" - schází či komunikace - nemám připomínky.

Praktická část, ač pečlivě na pohled vypracovaná, je poněkud rozporuplná. Na jedné straně velmi podrobné pozorování, obšírné záznamy pozorovacích protokolů, na druhé straně spíše popisné hodnocení bez hlubší pedagogické analýzy. Výsledky řízených rozhovorů s dětmi jsou přehledně zpracovány do grafů s kratším vysvětlením. Hodnocení projevů učitelek schází úvod, proč byly pozorovány právě podle zvolených kritérií, proč daná kritéria autorka volila. Výsledky jsou rovněž zachyceny v grafech. U obou metod schází již zmíněný hlubší pedagogický rozbor. Tím je práce ochuzena.

V rozbořech autorka často uvádí, že byla pozorována skrytá manipulace, aniž by tento pojem vysvětlila. Toto ať napraví při obhajobě.

Často používá pojem facilitátor, v kapitole o úloze pedagoga jej ale neobjasňuje. V jednom hodnocení se objevuje jako ten, kdo pouze přihlížel/str. 133. Na této straně je i uvedeno nepřesné chápání náročnosti vedení věkově smíšené skupiny/podle autorky se děti vlastně vedou samy. Také role věkově stejnorodé skupiny je popsána nepřesně. Opravdu je tato skupina mentálně stejná? Nelze tam najít vzor ani nikdo nemůže být rádcem?

Přes uvedené připomínky doporučuji práci k obhajobě. Zatím ji hodnotím jako dobrou, obhajobou má autorka možnost hodnocení zlepšit.

Praha, 4.V. 2008.